

Вестник на българите в Детройт

Брой 5, 2007

Кратки обяви

- На 19 май (събота), 2007 от 6.30 вечерта в клуба на VFW-Post 1008, 1690 Airport Rd, Waterford, MI 48327. [Карта как да стигнете до там.](#)
Тържествено честване на свещения български празник Свети Кирил и Методий. Кратка програма от песни и стихове, изпълнени от малки и големи деца ще стоплят сърцата ни с българска реч. D.J.Emmo ще ни весели до среднощ.
Ще може да опитате традиционни български вкусоти – баници, сладкиши и плодове. Барът е по ваш избор. Вход: \$12 - за възрастни, \$6 - за деца от 12-18 г. и пенсионери, безплатно за деца под 12 г.
Ще се радваме да видим всички на този голям български празник.
- Здравейте приятели на българския фолк!
Искам да благодаря на всички, които посетиха концерта на Милко Калайджиев и Биляна. Също така искам да благодаря за топлото и гостоприемно посрещане на нашите гости и за страхотния купон, който Вие - Българите от Детройт направихте с помощта на фолк изпълнителите. Надявам се в близко бъдеще да има още такива купони, с които всички ние да се забавляваме и веселим заедно! ([Снимки може да видите на сайта www.BulgariansinDetroit.com](#))
Благодарим Ви! Нели Асенова
- Надя Богданова, съпругата на починалия внезапно Богдан Богданов (Боби), изказва благодарност на всички българи отзовали се в този труден за нея и децата ѝ момент. Специална благодарност към семействата на Елка и Юлиян Първанови, и Нина и Пламен Момини.
- На 6 май Гергьовден да почерпят всички именници – Георги, Гергана, Гинка. Други именници през месеца: Ирина, Спас, Спаска, Константин и Елена, Кирил, Методий, Теодосий. Четете статия за Свети Георги Победоносец по-долу.

Първи рожден ден на www.BulgariansInDetroit.com

Колко бързо растат децата, и чуждите и своите! Като че ли беше вчера, когато повтарях непрекъснато на съпруга си Велеслав (Вили) "Какво стана с уеб сайта. Обеща, а нищо не правиш!" Трябваше да му е писнало в един момент, защото Вили наистина прие задачата присърце и прекарваше много нощи над компютъра. Не че това ми харесваше, но нали беше в името на общественото дело. Дойде време за регистрация и избор на име. Без да се колебаем, името бе избрано да бъде Българите в Детройт (Bulgarians in Detroit), и така станах кръстница.

Първоначалният вариант с използване на готови страници много скоро се оказа неудобен. След заплащане на по-висока месечна такса вече имахме възможност да правим повече неща, бързината се увеличи, появили се снимки от български тържества. Идеята срещна подкрепа, но не и помагачи. Диана Чолакова бе една от първите, които започна да пише за сайта, а по-късно и за електронния вестник. Намерихме и подкрепата на Димитринка Ненова, учителка от България.

И така, не зависимо колко бяхме уморени от служебната работа, след като приспим двегодишният си син (което въобще не е лесно, както мнозина знаят), седяхме заедно на компютъра и публикувахме всяка информация, която сме научили, пишехме писма, дискутирахме. Само свежървата не можа да разбере защо го правим. (след 30 години начална учителка не искаше и да чува за обществена работа). Ако случайно заспах преди мъжа си, на следващия ден откривах статии, пълни с правописни грешки, но написани с автентичния "ала Вили" стил ([виж например Съвети след препиване](#)).

Появиха се и първите рекламодатели: фирма "Биляна" с лъчезарната Илияна, [Севда Струмова](#), която въпреки застоя на пазара за къщи, рекламира при нас. Последва и включване на [Георги Попов](#), от същия бранш. [D. J. Emmo](#) не се забави и дори излезе с предложение за [класация](#) на най-добра българска песен за месеца. Рекламирането е все още на символичната цена от \$5 на месец.

Появи се нуждата от вестник, чрез които новините да достигат бързо до много хора чрез електронната поща (е-мейл). Вили и аз бяхме поканени на събрание на [Мати Болгария](#), където се реши техният вестник да се прекрати и да се използва електронното издание. Организацията предостави парична помощ и скенер. Така започна нашето сътрудничество с Мати Болгария. Аделия Петрова започна да пише статии за уеб сайта. Николай Белинов от Canton [създаде форум](#), където може да споделите вашите интереси. На страниците на уеб сайта може да поздравите свои близки за наближаващ празник, да научим какво ви вълнува, малки обяви.

Детски партита, традиционния пикник, [концертите](#), новооидишни тържества – всичко намери отразяване на страниците на уеб сайта или вестника. Получателите се вече увеличат с всеки ден. Ако познавате хора, моля да им кажете за уеб сайта и за електронния вестник.

На рождения ден на сайта бих си пожелала повече участие от всички българи. Нека чуем как добре се справявате на работа или какви проблеми имате, колко умни са децата ни, как добре се веселим. Очакваме вашите пожелания на е-мейл адрес info@bulgariansindetroit.com.

Даниела Начева

24 май – празник на славянската писменост и култура

На 24 май празнуваме Деня на славянската писменост, на българската просвета и култура. Това е празникът, който се чества от най-дълго време в близката ни история – 155 години.

За първи път празникът се чества на 11 май 1851 г. в епархийското училище 'Св. Св. Кирил и Методий' в гр. Пловдив, когато по инициатива на Найдено Геров се организира празник на светите братя Кирил и Методий – създатели на славянската писменост. През 1857 година този празник започва редовно да се отбелязва в Пловдив, Цариград, Шумен, и Лом. Денят 11 май не е случайно избран от Найдено Геров – това е общият църковен празник на двамата светии.

Най-ранните данни за отбелязване на 11 май като ден на Светите равноапостоли и славянобългарски просветители Кирил и Методи датират от XII век, като те са признати за светци още в края на IX век. Поотделно паметта на Св. Кирил се отбелязва на 14 февруари, а на св. Методий – на 6 април (дните на тяхната смърт). Светият Всеруски Синод по повод празнуването хилядогодишнината на Моравската мисия на Св. Св. Кирил и Методий взема следното решение: 'За спомен на хилядолетието, откакто първоначално бе осветен нашия бащин език чрез Евангелието и Христовата вяра, да се установи ежегодно, започвайки от тази 1863 г. 11 май, като църковен празник на преподобните Кирил и Методий!' След това празникът се чества във всички православни славянски страни.

Общият празник на Св. св. Кирил и Методий се чества от българската църква и през следващите векове, а през Възраждането се превръща и в училищен празник на буквите, създадени от двамата братя. По това време празникът на Св. Св. Кирил и Методий се отбелязва не само в българските земи, но и зад граница – сред възрожденската ни имиграция в Румъния и Русия, сред Българските студенти в чужбина, сред булгарите, заточени в Диарбекир. Възторженото честване от всички българи на празника на светите братя Кирил и Методий е свидетелство за жаждата на българина за просвета и наука, за национално самоопределение и бързо икономическо и културно възможване.

В Русе, през 1892 г. Стоян Михайловски, тогава учител в Мъжката гимназия, написва текста на химна 'Върви народе възродени'. Първоначален химнът е озаглавен 'Химн на Св. св. Кирилъ и Методи'. През май 1900г. Учителят от Петокласното Ловчанско училище Панайот Пипков създава музиката към химна:

ВЪРВИ НАРОДЕ ВЪЗРОДЕНИ

Върви, народе възродени,
към светла бъднина върви
С книжовността, таз сила нова,
съдбините си поднови!

Върви към мощната просвета,
в световните борби върви,
От длъжност неизменно воден -
и Бог ще те благослови!

Напред! Науката е слънце,
което във душите греи!
Напред! Народността не пада

там, где то знание живей!

Безвестен беше ти, безславен!
О, влез в историята веч,
едно със другите славяни
кръстосай дух със огнен меч!

Тъй солунските двама братя
настръхваха дедите ни...
О, минало незабравимо,
о, пресвещени старини!

България остана вярна
на достославния тоз завет -
в тържестванье и в страданье
извърши подвизи безчет...

Да, родината ни години
пресветли преживя, в беда
неописуема изпадна,
но върши дългът се всегда!

Бе време, писмеността наша
кога обходи целий мир;
за все световната просвета
тя бе неизчерпаем вир;

бе и тъжовно робско време...
Тогаз Балканский храбър син
навеждаше лице под гнета
на отоманский властелин...

Но винаги духът народен;
подпорка търсеше у вас,
о, мъдрци!... През десет века
все жив остана ваший глас!

О, вий, които цяло племе
извякохте из мъртвина,
народен гений възкресихте -
заспал в глубока тъмнина;

подвижници за права вярна,
сеятели на правда, мир,
апостоли високославни,
звезди върху Славянски мир,

бъдете преблагословени,
о вий, Методий и Кирил,
отци на българското знание,
творци на наший говор мил!

Нека името ви да живее
във всенародната любов,
речта ви мощна нека се помни
в Славянството во век веков!

Днес 11 май се чества като църковен празник на светите братя Кирил и Методий, докато 24 май се е утвърдил като празник на славянската писменост, българската просвета и култура.

24 май е празник, какъвто нямат другите народи по света – празник на писмеността, просветата, културата, на духовното извисяване и на стремежа към усъвършенстване чрез постиженията на науката и културата. Буквите, създадени от Кирил и Методий, преводите, които правят на най-важните богослужбени книги, защитата на правото на всеки народ да слави Бога на своя език, са от историческа значимост не само за формиране на българския народ и за неговия просперитет. Делото им е високохуманно и демократично, всеславянско, служещо на великата общочовешка идея за равенство на всички в духовната област.

Безспорен факт е, че Константин-Кирил Философ създава азбуката и първите преводи на богослужбните книги на славянски език. Един обаче от най-интересните и все още спорни въпроси е създаването в относително кратък период на две славянски азбуки – глаголицата и кирилицата. Не съществува и абсолютно единна позиция по въпроса коя от тях е създадена от Константин –Кирил.

Кирилицата е хронологически втора по своята поява според по-разпространената от двете хипотези относно авторството на двете азбуки. Звуково и графически тя се базира на гръцкия унциал. Според тази хипотеза неин създател е Климент Охридски като ученик на Константин-Кирил, който в знак на почит към учителя си Климент нарича азбуката на негово име. Преобладаващата част от учените свързват авторството на глаголицата с Константин-Кирил. Тя отговаря на звуковия състав на българския език, има оригинална графика и някои изследователи сочат, че начертаването на буквите следва т.нар. златно сечение (отношението на малката страна е както отношението на голямата към цялото). Кирилицата измества бързо глаголицата най-напред в Източна България и най-вече в столицата Преслав. В Охридската школа (Западна България) тя има по-широко разпространение и се използва по-дълго. В някои манастири по адриатическото крайбрежие на Хърватско глаголицата се използва като тайнопис чак до XIX в.

Според втората хипотеза Константи-Кирил Философ е автор и на двете азбуки, което от своя страна води до извода, че той е превеждал основните богослужебни книги два пъти: през 855 г. създава кирилицата чрез пригаждане на гръцкото писмо за нуждите на славянската реч, като след това превежда и богослужебните книги за нуждите на българските славяни в североизточна Македония, а през 862-863 г. създава глаголицата и преписва преведените преди това книги с основната цел е да придаде общохристиянски характер на мисиите си във.

Днес на кирилица пишат не само българите, но и сърбите, черногорците, руснаците, украинците, белорусите, както и още много не славянски народи от бившия Съветски съюз, а също и монголците – общо приблизително около 200 милиона души.

Делото на Кирил и Методий бива продължено от техните ученици Климент, Наум, Ангеларий, Горазд и Сава, които, идвайки в България, намират подкрепа за своето дело от българския цар Борис I. Всеки от петимата ученици има свой църковен празник, като освен това честваме общия църковен празник на двамата първоучители Кирил и Методий и петимата техни ученици всяка година на 27 юли. Празникът се нарича Свети Седмочисленици. В едноименната софийска църква като безценна реликва се пази част от ръката на Св. Климент.

Анелия Петрова

Пролетта дойде, а след нея и лятото ни зове: „И замириша на море...“

С една дума, стягайте куфарите и ако още не сте направили планове за вашата ваканция през лятото или не сте закупили билети за вашето пътуване, побързайте! Местата са вече доста ограничени и възможността да намерите билети на добра цена става все по-малка!

От 1 Април 07 до 17 Май 07 е преходният период, преди най-скъпият /летният/, който за повечето Авио Компании започва на 18 Май 07 до 3-8 Септември 07.

До 17 Май с най-добри цени остава Германската Авио Компания - Луфтханза \$720.00 за билет за възрастен, включително с таксите, но без уикенд и \$590.00 за детски билет.

За летния сезон най-добри са цените на Италианската Авио Компания Ал Италия. Цена от \$860.00 в най-добрия случай. Но детските билети нямат почти никакво намаление и връзката от Детройт не е директна до Европа, а с едно допълнително прекачване в Атланта, Ню Йорк или Чикаго.

Луфтханза за този период има цени от \$990.00 в най-добрия случай за билет за възрастен и \$820.00 за детски билет.

Не забравяйте, добрата цена, зависи от свободните места и датите, които сте избрали за вашето пътуване!

Петък, събота и неделя се смятат за уикенди и има допълнително заплащане от \$30.00 в едната посока. Направена резервация, важи за 14 дни. За всяка промяна, след издаването на билета, има глоба от \$225.00. Тази глоба може да бъде отменена само в случай на заболяване или смърт, при представяне на валиден документ от лекар и болничното заведение или смъртен акт. Връщане на сумата, след задържане на глобата правят всички авио компании, с изключение на NorthWest и KLM, където, сумата за билета клиента не получава обратно, а тя остават като кредит за следващо пътуване със същата авиокомпания. Обмислете спокойно и внимателно датите на вашето пътуване, съобразете вашите отпуски с това и тогава поръчайте билета! Може също да закупите отгук билети за ваши близки и роднини, пътуващи от България до САЩ, на по-добри цени от тези, които се предлагат в страната ни в момента.

За повече информация и резервации :

Тел. 248 939 0401 – Илияна /24 часа – 7 дни в седмицата

/За спешни случаи и належащо пътуване, не се притеснявайте да звъните през нощта, рано сутринта или събота и неделя!/
24 май – празник на славянската писменост и култура

Ако запиташ гръцките книжовници, като речеш: "Кой ви е създал буквите или превел книгите, или в кое време?", то рядко измежду тях знаят. Обаче ако запиташ славянските азбукарчета, като речеш: "Кой ви е създал азбуката или превел книгите?", всички знаят и в отговор ще рекат: "Свети Константин Философ, наречен Кирил, той ни създаде азбуката и преведе книгите и брат му Методий". И ако запиташ в кое време, то знаят и ще рекат, че през времето на гръцкия цар Михаил и на Борис, българския цар. Черноризец Храбър

Из "Сказание за буквите"

Създаването на славянската писменост от братята Кирил и Методий, развитието и разцветът на славянската книжнина са най-мощните прояви на славянския дух през средновековните векове. За първи път в историята на европейското средновековие се създава култура на говоримия народен език.

Благодарение на Солунските братя, княз Борис-Михаил, цар Симеон и техния интелектуален кръг, българският език станал класически език на славянството; послужил за основа на сръбската, руската, молдовската, украинската и други литератури.

През девети век догматичните спорове между Рим и Константинопол вземат своя връх. Новородени от варварски племена държави се покръстват и имат нужда от учители в новата вяра. Много са мисионерите, богословите и книжовниците впрегнати в борбата между двете духовни столици. Стореното от братята Константин-Кирил и Методий със своите исторически последиствия далеч надхвърля спора между Рим и Константинопол. Политическият билиард преобръща нещата така, че мисиите на двамата братя, предназначена да установи византийското влияние в славянските княжества Великоморавия и Панония дава

истинските си плодове в България. Българската култура и българската църква заживяват пълнокръвен живот и в България е обявена Патриаршия, извън Петте канонични патриаршески центрове. И всичко става възможно благодарение на писменото и книжовно дело на светите братя Кирил и Методий. Първият бе духът, вторият – действието. Единият бе надарен с талант от Бога, другият – с несомнима човешка воля. Кирил действаше със слово, Методий – с молитва. Константин бе свободен философ, енциклопедичен ум и политолог, отдаден изцяло на неограничената си способност да твори. Методий заменя висока управленческа длъжност с калугерството и познава всички мъки на борбата да превърща словото в живот. Кирил не е просто образован човек, а мъж открил силата на собствената си мъдрост. “Що е философия?” – запитва го логотетът Теоктист и той отговаря “Да се познаят божините и човешките неща, да се приближи човек до Бога и да стане като онзи, който го е създал по свой образ и подобие” – думи звучащи дръзко не само за времето си. Животът му е изпълнен с мисионерски поръчения, за които подготвя своите блестящи беседи, както и венеца на делото си – глаголическата азбука. Както Бог започва всичко със Словото, така и Солунският Философ разтваря нови хоризонти пред славянския народ.

След като Кирил е погребан в църквата “Сан Клементе” в Рим, под почитите на папата, като че ли между Рим и Константинопол настъпва мир. Делото му обаче не спира. Още десетилетие и половина докато склопи очи във Великоморавия, Методий ще се труди над старобългарските преводи, ще създава последователи и ученици. Издигнат е до най-висш духовен сан в Панония и Великоморавия, после той ще бъде гонен, бит, затварян и пак възхваляван сред сватките на непримиримото съперничество. Не в тихо творчество, а в тежък и мъжествен труд минава живота на този истински стоик, който намира сили не само да тръгне с по-малкия си брат “като слуга повинувайки му се”, но и с твърдост да изрече пред съда на немските свещеници: “Аз не съм по-добър от онези, които, защото говорили истината са се избавили от този живот чрез много мъки”.

“Брате, казва Кирил преди смъртта си, ние бяхме впрегнати в една бразда.” Кирил бе сеачът, Методий градинарят, който съхрани семето и отгледа първите плодове.

Статията подготви Атанаска Бонева, по материали от “История на България” и “Духовните водачи на България”.

Живот и Дело на Свети Георги Победоносец

Свети великомъченик Георги Победоносец е роден вероятно през 275 г. и умира на 23 април 303 г.

Макар Георги да е едно от най-разпространените имена, за живота на легендарния чудотворец се знае твърде малко. Според преданията той е римски войник, християнин. Баща му е служил като офицер в римската армия. След неговата смърт майка му (родом от Лида, Палестина) се връща в родния си край като вдовица с малкия си син.

Роден в Кападокия (днешна Турция), младият Георги следва пътя на баща си и постъпва на служба в армията, където се проявява като добър войник и бързо се издига във военната йерархия, а в края на двайсетте си години получава титлата трибун. По това време е стационариран в Никомидия и служи в личната гвардия римския император Диоклециан.

През 303г. Диоклециан издава декрет за систематично преследване на християните в цялата империя. Счита се, че неговият съимператор Галерий е главният отговорен за това решение. На Георги е заповядано да вземе участие в преследванията, но вместо това той решава да се придържа към християнските ценности и критикува решенията на императора. Разяреният Диоклециан нарежда Георги да бъде подложен на мъчения и да бъде екзекутиран като предател. Когато го поведи към тъмницата едно от копията на войниците омекнало и се превило на две щом се докоснало до светията. Тогава той видял как Господ го защитава в отстояването на вярата му. След отвеждането му в тъмницата Георги бива окован разпънат на земята, а върху гърдите му е сложен тежък камък. На другия ден, въпреки мъчението св. Георги останал твърд пред съда на императора. Последвали различни мъчения, на които подложили младия воин, а накрая го завързали на дървено колело и стъргали тялото му с железни остриета. След като императорът го помислил за мъртъв, отишъл да принесе война в жертва в храма на Аполон, но тогава станало чудо: появил се ангел, който изцерил и освободил мъченика. Това чудо накарало двама от съдиите, Анатолий и Проталеон, да изповядат Христа публично, за което били обезглавени. Последвала заповед да хвърлят светеца в яма с негасена вар за три дни. Св. Георги влязъл сам в ямата с молитва на уста и излязъл невредим. Подир това чудо много от поданиците на императора повярвали в Господа, който вършел такива чудеса. Последвал ден на разпит, побой с бичове и тъмница. На другия ден един велик на времето си магьосник Атанасий бил повикан от Диоклециан със заповед да сломи вярата на Христовия страдалец. За която цел той приготвил силна отрова, която св. Георги изпил без страх продължавайки да проповядва Божие име и да разобличава вярата в идолите. Магьосникът Атанасий като не знаел какво повече да направи обяснил на мъчителя, че Исус Христос възкресявал много мъртви, та нека накарат и Георги да възкреси някой със силата на Бога, който изповядва. Така завели мъченика при един нов гроб извън града. Там след гореща молитва св. Георги възкресил мъртвеца, който излязъл от гроба, паднал в краката му и започнал да славя Бога. В този час множество от тълпата повярвали и явно прославили Христа, за което били убити на място. Освен тях, били посечени още възкресеният и Атанасий, който при вида на чудното дело също се обърнал и не спирал да славя истинския Бог. Светецът чудотворец бил хвърлен отново в тъмницата, но там той не преставал да върши чудеса и да осветява с вярата си всички край него. Много хора подкупували стражите, за да ги пуснат при божия човек, от който черпели благодат и изцеление. След дните в тъмницата през последната нощ самият Христос се явил в светлина на мъченика и утешавайки и подкрепяйки го поставил венец на главата му, с обещание да царува заедно с него в Небесното царство. На сутринта след това чудо последвал нов разпит при императора, а св. Георги бил заведен в храма на Аполон за да му се поклони, вместо това той с дума изгонил множество бесове от идолите, а статуите им паднали и се разбили на земята. При това чудо царица Александра се притекла и паднала в краката на св. Георги, заради което била окована и поведена на смърт заедно с чудотвореца. По пътя към лобното си място царицата склонила глава на един камък и предала душата си на Бога, след което тя и св. Георги били посечени пред стените на Никомидия. Тялото на

свети Георги е погребано в Лида, а след неговата смърт християните започват да го почитат като мъченик за многото чудеса, които извършил след смъртта си като небесен воин и закрилник.

На иконите Св. Георги Победоносец е изобразяван винаги на кон, а в краката му лежи убитата от него ламя .

Едно от най-известните чудеса, извършено от св. Георги и заради което е често изобразяван на иконите, убиваш змей, е чудото станало близо до град **Вирит**, днешен Бейрут, недалеч от град **Лида**, където светеца бил погребан. Близо до град Вирит имало голямо езеро, в което живеел страшен змей, на който много хора ставали жертва. Когато доближавал градските стени дъхът му отравял онези, които били на близо и го вдишвали. Гражданите се опитвали да се преборят със звия неведнъж, но безуспешно. Те решили да помолят техния владетел за помощ, а той от своя страна издал заповед, с която разпоредил всеки ден да предават на змея по едно от децата си, за да спасят останалите. Издавайки тази заповед той уверил хората, че когато дойде неговия ред и той ще предаде дъщеря си на чудовището. И така всеки ден отвеждали на брега на езерото по едно от децата си докато не дошъл ред на дъщерята на управителя. Когато денят дошъл, гражданите поискали от бащата да изпълни думата си и той заповядал на детето си да облече най-хубавата си премяна и да отиде на брега на езерото. След като змеят излязъл, се появил св. Георги яхнал бял кон и отишъл при девойката, като я попитал защо стои там и плаче, а тя като му обяснила защо е там и го предупредила да бяга. В този час светецът-воин прецуснал към змея и го пробол с копие то си, а после наредил на момичето да го върже с пояса си и да го завлече в града. Народа, като видял това се разбягал от страх, но св. Георги им заговорил да не се страхуват, защото Господ Исус Христос го е изпратил да ги избави от това зло, за да повярват в Него. Подир тези думи светият воин отрязал с меча си главата на змея, а хората повярвали в Бога и всички до един се покръстили - двадесет и пет хиляди мъже заедно със семействата си. По-късно на това място била съградена голяма църква на името на Божията Майка и още една на името на св. Георги Победоносец. При освещаването на този храм се случило и друго чудо: избликнал извор с жива вода, която лекувала много душевно и телесно болни.

Военен празник

Гергьовден е официалният празник българските въоръжени сили, храбростта и Българската армия. Празникът е официално учреден на 9 януари 1880 г. с указ № 5 на княз Александър. По-рано същият месец е учреден и военният орден “За храброст” - отличие, с което се удостоават извършилите подвизи на бойното поле. През 1946г. комунистическото управление на страната ни прекъсва традицията на празника, която е възстановена на 27 януари 1993 г. с постановление № 15 на МС.

Народен празник

Гергьовден е празнуван от цяла България. Почита се и като ден на овчарите, а през последните години се чества и като основен празник на ромското малцинство в България. Отбелязва се като **имен ден** на носещите имената Георги, Гертана, Гинка, Галина, Галя, Ганка, Ганчо и др. Традиционно ястие на този празник е печено гергьовденско агне.

Официален празник на българските въоръжени сили е Денят на храбростта и Българската армия е 6 май, Гергьовден, на който се чества Свети Георги Победоносец. Установено е , че това е денят на овчарите. Обявен е за официален празник в Република България, както и за Ден на храбростта и Българската армия. Чества се и като главен празник на ромското малцинство в България.

Анелия Петрова

Рецепти

Очаквайте нова рубрика “Вкусно” и на уеб сайта. Ако желаете да споделите вашите специалитети пишете ни на адрес info@bulgariansindetroit.com.

Слънчева питка

Продукти:

1 пакетче мая за хляб
1 чаена чаша прясно мляко
1 чаена лъжица сол
1 чаена лъжица захар
6 супени лъжици олио
1/2 кг. кисело мляко
1 яйце
1 пакетче (125 гр.) масло
250 гр. краве сирене
1 яйце за намазване на питката
брашно колкото поеме

В топлото прясно мляко разтваряме маята, прибавяме солта и захарта, разбитото яйце, олиото, киселото мляко и пресято брашно, колкото е необходимо, за да се замеси меко тесто, което оставяме на топло да втаса за половин час. След като втаса го омесваме още един път и го удряме в масата няколко пъти.

Разточва се кора, дебела половин сантиметър. Затопляме тавата, намазваме я с масло. Намазваме кората с разтопеното масло, натрошаваме сиренето. Кората се навива на руло, което трябва да бъде равно навсякъде. Отрязва се едно парче като квадрат и се поставя в средата на тавата. Останалото руло се реже на триъгълни парчета, така че да се образува слънце. Държим тавата на топло, докато втаса, след което намазваме питката с разбитото яйце и я печем в умерена фурна. Опечената питка се намазва отгоре с разтопено масло.

Крем карамел

Продукти:

За карамелизиране – 100 гр. захар

За крема – 7 яйца, 2 жълтъка, 1 чаена чаша захар, 1 литър прясно мляко, 1-2 лъжици ванилия

В тиган поставяме 100 гр. захар и 2 лъжици вода. Поставяме на огъня, докато се образува карамел – маса с кафеникав цвят. Готовият карамел, докато е още топъл разливаме в купички на дъното, около 1 супена лъжица. Разбиваме яйцата, захарта и ванилията. Тази смес прибавяме към леко загрялото мляко. След това изсипваме върху карамела във формичките, които нареждаме в тава с вода. Пече се на слаба фурна. Дали кремът е готов се проверява като по средата на една от формичките боднем с нож. Ако ножът е чист като го изкараме, значи кремът е готов. Изкарваме го да изстине и обръщаме по желание.

Да ви е сладко ви пожелава Нели Асенова.

Броя подготовиха:

Анелия Петрова, Атанаска Бонева, Даниела и Велеслав Начеви

www.BulgariansinDetroit.com

Вестникът се издава с финасовото съдействие на фирма "Билиана" и Мати България.

Абонамент

Пишете ни на е-мейл адрес: info@bulgariansindetroit.com

[преведи текст от латиница/кирилица](#)